ՅՈՂՅ

Յո՛ղ, կանթեղիդ տակ պըլպըլուն, գեղակերտուած արձանի պէս
Մարմարակերտ պատուանդանի մը կատարը կանգնած եմ ես.
Իտալիս պատկերն աղուոր, դեռափրթիթ ոսս մը դալար,
Թեւերուս մէջ կը բարձրանայ լի ջերմութեամբ հոգեպարար:

Դլխուս պըսա՛կ մ'իմ իղձերէս, երազանքի գարուն մ'ամբողջ,
Թարմ ծաղկըներ աւշով լեցուն ու կոկոններ ու ճոր բողբոջ.
Ապագայի ձայնը աղուոր, գրկգրկացող աղբիւր մեղրի,
Հոգւոյս ներսակ բաժակներուն՝ լոյս շիթերով կը կաթկըթի:

Արեւներու արեն ձօնուած ճառագայթներ երազկրկար
Իմ աչերուս շողերուն հետ կը պըսպրդան շուրջս անդադար,
Բուրումնաւէտ շուշանի մը բացուածքին մէջ դողդրդացող
Յոյներու պէս ոսկեշաղախ, ցոլքերու պէս անրջաշող:

* * *

Ո՛վ Յո՛ղ, այսպէս, դուն այսօրիս վերոս կուրծքին բալասան,
Ձիս կը շոյես, կը փայփայես զեփիւռի պէս հոտեւան,
Ամեն ծաղկէ բոյր մը առած, ամեն լոյսե ճառագայթ մ'ինիր.
Բայց ալ բա՛ւ է ըսպասումը, դուն մօտեցի՛ր, շո՛ւտ մօտեցիր,
Քանի վաղանց երազի պէս դեռ չեմ հալուեր կեանքի գրկին,
Քանի դեռ ես կայծ մը ունիմ հրաւիրելու իմ կոյս հոգին:

ՆԱԶԵՆԻ

27 *Փետրուար* 1930

Fonds A.R.A.M